

حادثه وولینگ یهودستیزی نبود. این یک جنگ روایی صهیونیستی بود.

در تاریخ ۲۳ ژوئیه ۲۰۲۵، در فرودگاه مانیسس در والنسیا، اسپانیا، حدود ۵۰ کودک و نوجوان یهودی در سنین ۱۰ تا ۱۵ سال از پرواز هواپیمایی وولینگ به مقصد پاریس اخراج شدند. بر اساس گزارش‌های فوری رسانه‌های اسرائیلی و یهودی، این گروه تنها در حال خواندن آهنگ‌های عبری پیش از پرواز بودند که ناگهان و به‌طور ناآدلانه اخراج شدند. وزیر امور دیاسپورای اسرائیل، امیخای چیکلی، به‌سرعت این رویداد را یک «حادثه شدید یهودستیزانه» نامید و موجی از خشم را در پلتفرم‌های همسو با صهیونیسم برانگیخت.

اما هواپیمایی وولینگ و مقامات اسپانیایی داستانی متفاوت روایت کردند - داستانی نه از تبعیض مذهبی، بلکه از عدم رعایت مکرر و خطرناک قوانین ایمنی هوانوردی. این حادثه، به‌دور از یک سوءتفاهم ساده درباره بیان فرهنگی، الگویی نگران‌کننده را آشکار می‌کند: استفاده استراتژیک از اتهامات یهودستیزی برای منحرف کردن توجه از رفتار نادرست، ساکت کردن انتقادات، و تقویت روایت قربانی بودن یهودیان، حتی در برابر اتهامات معتبر رفتارهای نژادپرستانه و احتمالاً نسل‌کشانه.

حقایق شناخته‌شده: اختلال، دستکاری و پاسخ قانونی

بر اساس دو بیانیه مفصل منتشرشده توسط هواپیمایی وولینگ در ۲۴ و ۲۵ ژوئیه، گروه رفتارهایی را نشان داد که به‌عنوان «بسیار مختل‌کننده» توصیف شد، از جمله:

- قطع مکرر جلسه توجیهی ایمنی اجباری قانونی
- دستکاری تجهیزات اضطراری، از جمله ماسک‌های اکسیژن و جلیقه‌های نجات
- تلاش ادعایی برای دسترسی به یک سیلندر اکسیژن فشار بالا
- نشان دادن «رفتار تقابلی» نسبت به خدمه پرواز

خدمه پرواز این وضعیت را به کابین خلبان گزارش دادند و بر اساس مقررات اتحادیه اروپا **CAT.GEN.MPA.105(a)** (4) - که به کاپیتان اختیار اخراج هر مسافری که ایمنی را به خطر می‌اندازد می‌دهد - تصمیم به پیاده کردن گروه گرفته شد. **گارد مدنی اسپانیا** این اخراج را اجرا کرد.

نکته کلیدی این است که مدیر کمپ جوانان ۲۱ ساله‌ای که همراه کودکان بود دستگیر شد، با دستبند بسته شد و به اتهام مقاومت در برابر مقامات متهم شد. قابل توجه است که مقامات اسپانیایی - که معمولاً تخلفات جزئی گردشگران و مسافران جوان را نادیده می‌گیرند - با قاطعیت عمل کردند و روندهای رسمی را آغاز کردند.

وولینگ تأکید کرد که دین یا زبان هیچ نقشی در این تصمیم نداشت و از آن زمان هیچ مدرکی که این ادعا را نقض کند، به‌دست نیامده است.

اتهامات شعارهای نژادپرستانه و نسل‌کشانه

پست‌های تأیید نشده اما گسترده در شبکه‌های اجتماعی و شهادت‌های مسافران ادعا می‌کنند که گروه نه تنها آهنگ‌های عبری خواند، بلکه شعارهای آشکارا نژادپرستانه‌ای مانند «مرگ بر اعراب» و «روستاهایشان بسوزد» سر داد. یکی از مسافران ادعا کرد که گروه به مسافر دیگری که حمایت خود از فلسطین را ابراز کرده بود، تف کرد.

اگر این اظهارات حتی تا حدی درست باشند، مصداق سخنان نفرت‌انگیز هستند. و بر اساس ماده سوم کنوانسیون نسل‌کشی، که اسپانیا یکی از امضاکنندگان آن است، تحریک مستقیم و عمومی به ارتکاب نسل‌کشی جرم قابل مجازات است. مقامات اسپانیایی ملزم به اقدام بودند.

واقعیت ناخوشایند اینجاست: نیروی انتظامی یک رهبر گروه جوانان را به خاطر پرواز پر سر و صدا یا باد کردن جلیقه نجات دستبند نمی‌زند. اما به سرعت عمل می‌کند زمانی که با اتهامات معتبر تحریک نژادپرستانه مواجه می‌شود، به‌ویژه در حمل‌ونقل عمومی با حضور مسافران بین‌المللی. اگرچه این اتهامات هنوز تأیید نشده‌اند، اما معقولیت آن‌ها - و تناسب پاسخ - نشان می‌دهد که پلیس اسپانیا به چیزی بیش از رفتار نادرست واکنش نشان داده است.

دستگیری که رسانه‌های صهیونیستی توضیح نمی‌دهند

از ابتدا، رسانه‌ها و مقامات همسو با صهیونیسم یک داستان احساسی و تأثیرگذار را ترویج کردند: کودکان یهودی به خاطر خواندن به زبان عبری مجازات شدند. این روایت به سرعت حقایق را تحت‌الشعاع قرار داد، از جمله:

- نگرانی‌های ایمنی مستند شرکت هواپیمایی
- وجود تخلفات احتمالی جدی
- دستگیری بزرگسالی که مسئول گروه بود
- احتمال تحریک نژادی

حتی زمانی که وولینگ و گارد مدنی توضیحات مفصل و متعادلی ارائه کردند، شخصیت‌های برجسته اصرار داشتند که این رویداد را به‌عنوان یک جنایت نفرت مذهبی معرفی کنند. اما آن‌ها از توضیح این موضوع خودداری کردند که چرا پلیس اسپانیا باید کسی را به خاطر خواندن بازداشت کند. این داستان تنها در صورتی معتبر است که زمینه رفتاری به‌طور عمدی حذف شود - و این حذف تصادفی نیست. استراتژیک است.

این دفترچه راهنمای صهیونیسم است: قربانی‌سازی به‌عنوان انحراف

تبدیل یک حادثه انضباطی به یک رسوایی بین‌المللی یهودستیزی یک اتفاق منفرد نیست - این یک روش است. گفتمان صهیونیستی مدت‌هاست که به تأکید بر قربانی بودن یهودیان در حالی که زمینه سیاسی یا رفتاری که ممکن است واکنشی را برانگیزد حذف می‌شود وابسته است. این تاکتیک با اثبات تبعیض کار نمی‌کند، بلکه با ایجاد وحشت اخلاقی عمل می‌کند: هر چالش علیه بازیگران یهودی باید ریشه در یهودستیزی داشته باشد.

این الگو را در مقیاسی بسیار بزرگ‌تر پس از حمله تحت رهبری حماس در ۷ اکتبر ۲۰۲۳ دیدیم، جایی که قتل ۱۲۰۰ اسرائیلی و ربودن ۲۵۰ نفر با وحشت جهانی مواجه شد - در حالی که خشونت ساختاری پیش از آن محو شد. بازداشت‌های

گسترده فلسطینیان، مرگبارترین سال ثبت شده برای کودکان فلسطینی در کرانه باختری، و گسترش خشونت آمیز شهرک های غیرقانونی کنار زده شدند تا تمرکز اخلاقی به طور کامل بر رنج اسرائیل باقی بماند.

نتیجه: عدم تقارن روایی. یک طرف به عنوان قربانیان ابدی به تصویر کشیده می شود، طرف دیگر به عنوان مهاجمان غیرقابل توضیح - حتی زمانی که به دهه ها اشغال، سلب مالکیت و آپارتاید پاسخ می دهند.

کودکان هم می توانند شعار نسل کشی سر دهند

گفتن این موضوع ناخوشایند اما ضروری است: کودکان می توانند در لفاظی های نژادپرستانه و نسل کشانه شرکت کنند. ما این را در مدارس شهرک نشینان، در کمپ های فوق ناسیونالیستی و در مراسم های نظامی اسرائیلی دیده ایم. اگر مسافران وولینگ واقعاً برای مرگ اعراب یا تخریب روستاهایشان شعار داده باشند، سن آن ها از شدت اخلاقی یا قانونی این عمل نمی کاهد.

به جای محافظت از آن ها با روایت معصومیت، چنین حوادثی باید تأمل را اجبار کند: چه نوع آموزش ایدئولوژیکی کودکان را به سر دادن خشونت قومی در یک هواپیمای تجاری سوق می دهد؟ و چرا این سؤال توهین آمیز تلقی می شود، اما اتهام کاذب یهودستیزی خیر؟

نتیجه گیری: این یک جنگ روایی بود، نه آزار مذهبی

حادثه هواپیمایی وولینگ یک معما نیست - این یک مطالعه موردی است در مورد اینکه چگونه مقامات و رسانه های صهیونیستی اتهام یهودستیزی را برای محافظت از خود در برابر پاسخگویی به سلاح تبدیل می کنند. تخلفات ایمنی مستند، پاسخ متناسب خدمه و نیروهای انتظامی، و دستگیری رهبر گروه همگی نشان می دهند که این مورد تبعیض نبود، بلکه رفتار نادرست جدی بود - احتمالاً از نوع نژادپرستانه و جنایی.

آنچه در پی آمد، تحریفی آشنا بود: خشم صهیونیستی جدا از شواهد، به کار گرفته شده برای بازگرداندن تمرکز به قربانی بودن یهودیان و سرکوب بررسی ها.

اگر حقیقت مهم باشد، باید در برابر تعادل کاذب مقاومت کنیم. اگر عدالت مهم باشد، باید از برابر دانستن حقیقت و تخیل امتناع کنیم. و اگر به پایان دادن به یهودستیزی واقعی و نژادپرستی واقعی اهمیت می دهیم، باید با نامیدن این حادثه به آنچه بود شروع کنیم: تلاشی برای تبدیل پاسخگویی به آزار از طریق قدرت دستکاری روایی.